

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po zapoznaniu się z pismem obrońcy skazanego T.J. – adw. M.G., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa 25/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 1 października 2020 r., sygn. akt III K 136/18,

stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego T.J. – adw. M.G. we wniosku z dnia 5 maja 2025 r. (data wpływu) wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa 25/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 1 października 2020 r., sygn. akt III K 136/18, z uwagi na udział w składzie orzekającym SSA X.Y.

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. możliwe jest wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem z powodu wskazanych tam przesłanek. Z urzędu wznowienie takiego postępowania sądowego możliwe jest także w razie ujawnienia się bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 542 § 3 k.p.k.) i do jednej z nich właśnie odnosi się wniosek obrońcy skazanego. Wniosek

ten uznać więc należało jako sygnalizację podstawy do wznowienia postępowania z urzędu.

Zasadnicze znaczenie dla rozpoznania tej sprawy ma uchwała 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020. Jak wskazano w niej: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej w okresie podejmowania przez te organy zamachu na dobro wymiaru sprawiedliwości, które w związku z faktem powołania na stanowisko sędziowskie z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS prowadzą do wniosku, że nie zapewnia on w ocenie bezstronnego obserwatora wymaganych standardów bezstronności i niezależności.

Autor sygnalizacji, poza wskazaniem na fakt powołania sędziego X.Y. do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z udziałem wadliwie funkcjonującej KRS, podał, że w procedurze konkursowej Kolegium SA nie popierało kandydatury wskazanego sędziego, który w krótkim czasie po nominacji objął także funkcję Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku. Zauważyć trzeba jednak, że Sąd Najwyższy wielokrotnie poddawał już weryfikacji gwarancję bezstronności orzekania sędziego X.Y. mając na uwadze przebieg jego kariery sędziowskiej, w tym również sygnalizowane w niniejszym wniosku przez obronę okoliczności, m.in. w wyroku z dnia 25 lutego 2025 r., sygn. akt IV KK 470/24, czy wyroku z dnia 30 stycznia 2025 r., sygn. akt IV KK 396/23, jak również w postanowieniu tego Sądu z dnia 26 marca 2025 r., sygn. akt IV KO 143/24 oraz wielu wcześniejszych orzeczeniach, m.in. z

dnia 18 grudnia 2024 r., sygn. akt IV KK 566/23 czy z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 134/23, nie stwierdzając tam wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. w odniesieniu do ww. sędziego. W orzeczeniach podkreślano m.in., że postępowanie konkursowe przed KRS i wręczenie sędziemu nominacji w dniu [...] 2019 r. miało miejsce przed podjęciem przez Sąd Najwyższy uchwały z dnia 23 stycznia 2020 r., a rozkład głosów Kolegium SA i objęcie funkcji Wiceprezesa SA nie rzutowały na ogólną ocenę jego ścieżki zawodowej.

Podzielając pogląd wyrażony w ww. orzeczeniach, zarządzono jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]